

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 9. august 2022 — PA mod trendtours Touristik GmbH

(Sag C-529/22)

(2022/C 441/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellat: PA

Sagsøgt og indstævnt: trendtours Touristik GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 12, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/2302⁽¹⁾ af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af direktiv 90/314/EØF (herefter »pakkerejsedirektivet«) fortolkes således, at der heri foruden pakkerejsedirektivets artikel 12, stk. 1, fastsættes en yderligere opsigelsesret, hvis retlige følger kun finder anvendelse, hvis den rejsende ved sin meddelelse af opsigelsen påberåber sig uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, der indtræffer på rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf, og som væsentligt berører leveringen af pakkerejsen, eller som i væsentlig grad berører befordringen af passagerer til destinationen?
- 2) Skal pakkerejsedirektivets artikel 12, stk. 2, fortolkes således, at en forpligtelse til at betale et opsigelsesgebyr ikke bortfalder, hvis den rejsende ved sin opsigelse ikke angiver nogen grund og først efterfølgende begrundet opsigelsen med uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, der på tidspunktet for opsigelsen ifølge en prognose eller på tidspunktet for rejsen indtræffer på rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf, og som væsentligt berører leveringen af pakkerejsen, eller som i væsentlig grad berører befordringen af passagerer til destinationen?

⁽¹⁾ EUT 2015, L 326, s. 1.

Appel iværksat den 11. august 2022 af Araceli García Fernández m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 1. juni 2022 i sag T-523/17, Eleveté Invest Group m.fl. mod Kommissionen og Afviklingsinstansen

(Sag C-541/22 P)

(2022/C 441/10)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Araceli García Fernández, Faustino González Parra, Fernando Luis Treviño de Las Cuevas, Juan Antonio Galán Alcázar, Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera, Macon, SA, Marta Espejel García, Memphis Investments Ltd, Pedro Alcántara de la Herrán Matorras, Pedro José de Jesús Benito Trebbau López, Pedro Regalado Cuadrado Martínez og María Rosario Mari Juan Domingo (ved advokater B.M. Cremades Román, J. López Useros, S. Cajal Martín og P. Marrodán Lázaro)

De andre parter i appellsagen: Eleveté Invest Group, SL, Antonio Bail Cajal, Carlos Sobrini Marín, Edificios 1326 de l'Hospitalet, SL, Juan José Homs Tapias, Anna María Torras Giro, Marbore 2000, SL, Tristán González del Valle, Europa-Kommissionen, Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen), Kongeriget Spanien og Banco Santander, SA

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- i) Det fastslås, at appelskriftet og de tilhørende dokumenter er indgivet, og at de heri indeholdte argumenter er fremført.

- ii) I henhold til artikel 256 TEUF, artikel 61 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol og artikel 170 i Domstolens procesreglement afsiges dom som følger:
- a) Rettens dom ophæves helt, subsidiært delvist, som anført i appelskriftets afsnit III og IV.
 - b) Der træffes afgørelse i overensstemmelse med det anførte i punkt 219 i stævningen i første instans.
 - c) Afviklingsinstansen og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne for Retten.
 - d) Afviklingsinstansen og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i denne sag.
 - e) Det fastslås, at alle beløb, der tilkendes appellanterne, pålægges renter regnet fra den 23. maj 2017 (eller subsidiært regnet fra den 7.6.2017) og frem til datoen for afsigelsen af Domstolens dom, samt morarenter regnet fra afsigelsen af dommen, bortset fra sagsomkostningerne, som alene pålægges morarenter fra datoen for dommen.
 - f) Appellanterne tildeles enhver anden yderligere erstatning, som Domstolen måtte finde passende i henhold til lov.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne anfægter alle præmisserne og konklusionen i Rettens dom, idet denne bl.a. er behæftet med flere fejl vedrørende anvendelsen og fortolkningen af EU-retten, en utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse og fejl vedrørende kvalificeringen af de faktiske omstændighederne og de retlige konsekvenser af disse samt fejl vedrørende bedømmelsen af beviserne.

I denne forbindelse har appellanterne til støtte for deres påstande fremsat fire anbringender.

Med det **første anbringende** har appellanterne anført, at Retten har fortolket og anvendt artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽¹⁾ af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond (**»forordningen om den fælles afviklingsmekanisme«**) fejlagtigt.

Med det første anbringendes første led gøres det gældende, at artikel 18, stk. 1, litra a), i forordningen om den fælles afviklingsmekanisme er blevet fortolket og anvendt fejlagtigt hvad angår behovet for likviditetsstøtte, at tavshedspligten ikke er blevet overholdt, og at princippet om god forvaltning er blevet fortolket fejlagtigt. Med det første anbringendes andet led har appellanterne gjort gældende, at der er anført en utilstrækkelig begrundelse og en fejlagtig fortolkning af artikel 18, stk. 1, litra b), i forordningen om den fælles afviklingsmekanisme. I denne henseende anføres det, at Banco Popular Español ikke var insolvent, og at Afviklingsinstansen havde mulighed for at anvende andre, mindre indgribende foranstaltninger. Med det første anbringendes tredje led har appellanterne anført, at Retten har fortolket og anvendt artikel 18, stk. 1, litra c), i forordningen om den fælles afviklingsmekanisme fejlagtigt.

Med hensyn til det **andet anbringende** har appellanterne anført, at Retten har fortolket og anvendt artikel 20 i forordningen om den fælles afviklingsmekanisme fejlagtigt. De har i denne henseende gjort gældende, at forordningens artikel 20, stk. 1, 5, 7, 9, 10 og 11, er blevet fortolket og anvendt fejlagtigt. Med det andet anbringendes femte led har appellanterne ligeledes anført, at Retten har fortolket og anvendt retten til aktindsigt i ekspropriationssagen fejlagtigt, idet dens begrundelse er i strid med bestemmelserne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i tillægsprotokollen til den europæiske menneskerettighedskonvention. Med det andet anbringendes sjette led har appellanterne fremhævet en retlig fejl med hensyn til bedømmelsen af begrundelsespligten.

Det **trede anbringende** vedrører erstatningspåstanden i forbindelse med annullationen af den omtvistede afgørelse, hvorved virkningerne heraf bekræftes.

Med hensyn til det **fjerde anbringende** har appellanterne anført, at Retten har fortolket og anvendt forordningen om den fælles afviklingsmekanisme fejlagtigt hvad angår påstanden om ansvar uden for kontraktforhold, der er nedlagt uafhængigt af annullationspåstanden. I det fjerde anbringendes første led analyseres det, hvordan Retten begik en åbenbar fejl ved fortolkningen og anvendelsen af 116. betragtning til og artikel 88 og 91 i forordningen om den fælles afviklingsmekanisme samt artikel 339 TEUF ved at anvende en norm for beskyttelse, som er langt under den, der er fastlagt af EU med hensyn til bankafvikling. Samtidigt gøres det gældende, at forordningen om den fælles afviklingsmekanisme er blevet fortolket og anvendt fejlagtigt, i strid med diligenspligten. Endelig gøres det med det fjerde anbringendes andet led gældende, at artikel 20, stk. 15 og 16, i forordningen om den fælles afviklingsmekanisme er blevet fortolket og anvendt fejlagtigt, og at der ikke er givet et begrundet svar.

(¹) EUT 2014, L 225, s. 1.

Appel iværksat den 16. august 2022 af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 8. juni 2022 i de forenede sager T-363/19 og T-456/19, Det Forenede Kongerige og ITV mod Kommissionen

(Sag C-555/22 P)

(2022/C 441/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved L. Baxter, som befuldmægtiget, P. Baker, KC, og barrister T. Johnston)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, ITV plc, LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves i sin helhed, og Det Forenede Kongerige gives medhold i sine påstande for Retten.
- Subsidiært ophæves den appellerede dom i sin helhed, og sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer endelig afgørelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i denne appelsag og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat fem anbringender.

For det første begik Retten en retlig fejl og tilsidesatte EU-retten, fordi den gengav de underliggende faktiske omstændigheder ukorrekt og foretog en retlig ukorrekt kvalificering heraf, da den konkluderede, at referenceordningen var Det Forenede Kongeriges bestemmelser om kontrollerede udenlandske selskaber.

For det andet begik Retten en retlig fejl, da den fastslog, at Det Forenede Kongeriges bestemmelser om kontrollerede udenlandske selskaber resulterede i en fordel. Denne retlige fejl var resultatet af urigtige gengivelser og ukorrekte kvalificeringer af de faktiske omstændigheder i forhold til betydningen af ledelsesopgaver i Det Forenede Kongeriges bestemmelser om kontrollerede udenlandske selskaber og forholdet mellem chapter 5 og 9.

For det tredje begik Retten en retlig fejl ved vurderingen af målet med og selektiviteten ved Det Forenede Kongeriges bestemmelser om kontrollerede udenlandske selskaber. Den appellerede dom indeholder gentagne ukorrekte gengivelser og/eller åbenbare forståelsesfejl med hensyn til betydningen af ledelsesopgaver i Det Forenede Kongeriges bestemmelser om kontrollerede udenlandske selskaber og forholdet mellem chapter 5 og 9 heri. Der foretages heller ikke i den appellerede dom en gengivelse eller vurdering af de vigtigste elementer i Det Forenede Kongeriges anbringender, hvilket indebærer en tilsidesættelse af begrundelsespligten.